

opusdei.org

My máme hovoriť o Kristovi, nie o sebe

Sumár päťdňovej návštevy Monsignora Fernanda Ocáriza na severe Talianska, spolu s videom z celej pastoračnej návštevy.

31.08.2017

21. a 22. augusta

Prelát pricestoval do Milána v neskorších popoludňajších hodinách, 21. augusta, a hneď sa odobral na vigíliu zádušnej sv. omše za Mariu Dolores Jimenez, ktorá zomrela len

niekoľko hodín pred jeho príchodom. Maria Dolores bola jednou z prvých veriacich Opus Dei, ktorá začínala apoštolskú prácu v Miláne.

22. augusta dopoludnia celebroid Monsignor Ocáriz sv. omšu, na ktorom sa zúčastnili riaditeľky regionálnej Asesórie Opus Dei v Taliansku. Po homílii na sviatok Panny Márie Kráľovnej pripomenul prítomným ženám, že „naša Pani je Kráľovnou sveta a vesmíru a vždy uskutočňuje svoju rolu mediatrix (prostredníčka). Mária je tá, ktorá rozdeľuje všetky milosti neba. Nech už čelíme akýmkoľvek ťažkostiam, naša Pani je vždy po našom boku.“

Potom sa stretol s veľkou skupinou mladých žien, ktoré dostávajú duchovnú formáciu v centrách prelatúry na severe Talianska. Eleonóra, 28 ročná cukrárka, sa spýtala Monsignora Ocárizu, ako priviesť späť k viere ľudí, ktorí sa

vzdialili od Boha. „Skôr než diskutovať, debatovať o Bohu,“ odpovedal, je dôležitejšie byť dobrým priateľom. Priateľstvom prejavujete iným nehu a umožňujete im vidieť, čo je vo vašom srdci. Môžete povedať svojim priateľom, napríklad, že po spovedi cítite veľkú radosť – ak je to tak pre vás v skutočnosti.“

Zmeniť svoj život na úkon lásky

Prelát mal tiež príležitosť stretnúť sa s veľkým počtom rodín, ktoré ho požiadali, aby sa modlil za ich konkrétne, osobné úmysly. Prelát ich na oplátku požiadal, aby pestovali pevnú jednotu medzi manželskými partnermi a s deťmi, a snažili sa byť dobrými priateľmi aj ďalších rodín.

Popoludní na ďalšej besede pripomenul prítomným slová sv. Josemaríu, ktorý povedal, že veriacim Opus Dei zanecháva ako dedičstvo „lásku k slobode a dobrú náladu.“ Človek, ktorý robí veci, lebo

sa k nim cíti byť zaviazaný, nemôže byť šťastný. Sloboda ducha znamená robiť všetko z lásky. Ak sa niekedy necítite byť slobodní, snažte sa premeniť všetko čo robíte, na úkon lásky.“

Prelát mal tiež príležitosť navštíviť farský kostol sv. Gioachima, ktorý milánska arcidieceza zverila do pastorálnej starostlivosti kňazom prelatúry pred tromi rokmi. Súčasný farár, otec Marco Busca, ho zoznámil s osobitými charakteristikami krstiteľnice, pričom poukázal na ambróziánsky obrad – liturgický rítus, ktorým sa riadia v milánskej diecéze – umožňujúci krst ponorením.

Prelát vyzval prítomné rodiny, aby ďakovali Bohu za možnosť slúžiť Cirkvi rozmanitými spôsobmi, vypomáhaním vo farnosti. Pripomenul im tiež, ako Svätý Otec potrebuje ich pomoc, keď nesie na

pleciach tarchu celej Cirkvi. Na záver Monsignor Ocáriz požiadal prítomných, aby sa modlili za Angela Scolu a za jeho nástupcu vo funkcii milánskeho arcibiskupa, Monsignora Delpiniho.

23. augusta

Dopoludnia prelát celebroid pohrebnú svätú omšu za Mariu Dolores Jimenez, vo farnosti sv. Gioachima. Bola jednou z prvých v Opus Dei, ktorí pomáhali s prvotnými apoštolskými aktivitami v Miláne.

Fotogaléria:

„Dnes sa zamýšľame nad tajomstvom života a smrti Božích synov a dcér,“ povedal v homílii. „Napriek nášmu zármutku toto svetlo nám dnes jasne svieti. Odvažujeme sa dokonca

vzdávať vďaky Bohu: ďakujeme ti Pane, lebo si umožnil, aby zo života tejto tvojej dcéry prenikali lúče tvojho vlastného Života. Ďakujeme ti, lebo aj v týchto bolestných chvíľach odlúčenia sa učíme, ako žiť pravdu nášho života v tomto svete: nie ako tí, ktorí vyhládávajú efemérny a povrchný úspech, ale ako ľudia, ktorí vedia, že Boh sa nikdy nenechá predbehnúť vo svojej veľkorysosti. Stojí za to dávať naše životy za iných!“

Pred odchodom do *Castello di Urio*, konferenčného centra pri Miláne, sa prelát pozdravil s viacerými rodinami. „Pripomenul mi,“ hovorí Cristina, ktorá žije v La Spezia, „že ja nie som ‚v Diele‘, ale že ja som skôr ‚Dielo‘ vo svojom meste, vo svojej štvrti, vo svojej rodine.“ Jednu žiadosť vyslovil prelát voči každému, s kým sa stretol, a totiž, aby sa modlili za pápeža Františka: „Pápež má na svojich ramenách obrovské

bremeno: problémy, ťažkosti, zložité situácie, ktoré sa musí snažiť riešiť v prostredí, ktoré je často nepriateľské voči Cirkvi, a dokonca dochádza k prenasledovaniu. Je veľmi vďačný za pomoc od každého, a preto sústavne opakuje: „Modlite sa za mňa!“ Toto nie sú len nejaké pekné slová, ktoré by automaticky opakoval. On naozaj potrebuje našu pomoc, lebo Cirkev, to nie je len zodpovednosť kňazov, ale každého, a on je viditeľnou hlavou Cirkvi.“

V Castello di Urzio mal Monsignor Ocáriz stretnutie s niekoľkými členmi Opus Dei, ktorí tam boli na kurzoch a aj odpočívali. Pripomenul im, aké je dôležité často čítať Nový zákon, od Evanjelia sv. Matúša až po Apokalypsu. „Keď skončíte, začnite znova sv. Matúšom, lebo vždy budeme môcť objavovať nové svetlo, aj keď už tie texty poznáme.“

Podčiarkol význam koherentného kresťanského života. „Keď žijeme Evanjelium na mieste, kde by si mal každý plniť svoje povinnosti, to vždy so sebou prináša aj úžitok pre celú spoločnosť. Žiť ako kresťania uprostred sveta: toto je skutočná revolúcia, bez akejkoľvek formy násilia.“ Zdôraznil tiež význam ľudskej a kresťanskej formácie, bez ohľadu na to, na akej kultúrnej úrovni sa ten ktorý človek nachádza.

Prelát tiež poukázal na to, že „kresťan, človek z Opus Dei, by sa nikdy nemal cítiť osamelý, keby to hneď bolo aj na saharskej púšti, lebo ak žijeme zjednotení s Kristom, budeme zjednotení aj prostredníctvom spoločenstva svätých s každým, bez ohľadu na to, kde sa nachádzame.

Na ďalšom stretnutí sa ho Gabriella, jedna z prvých členiek Opus Dei v Taliansku, spýtala: „Čo nám môžete

povedať o starobe?“ „Že neexistuje!“, žartovne odpovedal Monsignor Ocáriz. „Dôležitá je mladosť našej duše, ktorú nám môže dať len láska.“

24. augusta

Prelát sa dnes stretol s kňazmi z viacerých talianskych diecéz. „Sme poslaní naším Pánom, ktorý chce konať prostredníctvom nás, prostredníctvom svojich nástrojov. Pracujme teda s vierou a nádejou. Veľkodušne sa dávajme iným, bez ľudskej vypočítavosti, dávajme Krista do stredu našich aktivít.“ „Slúžime efektívne potrebám Cirkvi a sveta,“ pokračoval Monsignor Fernando Ocáriz, „aj vtedy, keď sa nám zdá, že plody prichádzajú len pomaly.“ Prelát vyzval prítomných, aby sa modlili za pápeža, „viditeľný základ jednoty viery Cirkvi.“

Krása kresťanského povolania

Monsignor Ocáriz sa tiež zúčastnil na viacerých besedách s vysokoškolákmi z rôznych talianskych miest. Nabádal ich, aby chápali význam „krásy kresťanského povolania,“ ktoré je povolaním „úplne sa stotožňovať s Ježišom Kristom, čo je úsilie, ktoré sa nikdy nekončí.“ „Dávajme Krista do stredu nášho života,“ radil prelát mladým ľuďom.“ Hovoril tiež o téme opravdivého šťastia: „Tou najistejšou cestou ako byť nešťastný, je myslieť na seba a na svoje pohodlie, pritom tá najistejšia cesta ku šťastiu je byť veľkodušný voči iným, lebo skutočné šťastie nám prináša láska, láska k Bohu a k našim blížnym.“

Prelát sa tiež stretol s veľkou skupinou rodín a rozprával sa s nimi o rôznych úlohách: výchove detí, starostlivosti o starších, sprevádzaní manželských párov a o spôsoboch,

ako čeliť problémom a utrpeniu, ktoré sa v rodine môže vyskytnúť.

Na záverečnej besede tohto dňa povzbudil prítomných, aby vnímali každodenné ťažkosti ako „dar Boží.“
„Keby si poznala Boží dar a vedela, kto je ten, čo ti hovorí: "Daj sa mi napiť... (Jn 4:10). Monsignor Ocáriz ich potom vyzval, aby hľadali Kristovu tvár v každej z týchto situácií.

.....

25. august

O 11:00 dopoludnia navštívil Monsignor Fernando Ocáriz milánskeho arcibiskupa, kardinála Angela Scolu, v sprievode vikára Opus Dei pre Taliansko, otca Mattea Fabbriho. Potom sa prelát šiel modliť do katedrály. Po niekoľkých minútach pred svätostánkom zažal sviečku *Madonne del’Aiuto* (Panne

Márii Pomoci), a potom sa modlil pri hrobkách troch milánskych arcibiskupov: blahoslaveného Idelfonsa Schustera (ktorý poznal sv. Josemaríu a podporoval apoštolskú prácu Opus Dei v Miláne), kardinála Carla Mariu Martiniho, arcibiskupa od roku 1979 do roku 2002, a kardinála Dionigiho Tettamanziho, ktorý zomrel nedávno, 5. augusta.

Následne mal Monsignor Ocáriz stretnutie s veriacimi prelatúry v centre *Porta Vercellina*. Stretol sa tiež so ženami, ktoré sa starajú o administráciu vysokoškolského internátu Torrescalla. „Povolanie je svetlo, ktoré nám poukazuje na cestu a sila, ktorá nám umožňuje ho nasledovať každý deň“, povedal prelát na jednom zo stretnutí. A dodal: „Povolanie do Opus Dei nie je nejakou súčasťou života človeka, ktorá so sebou prináša špecifické záväzky: prostriedky formácie, apoštolské aktivity, atď.“ Je to skôr

tak, že pre tých, ktorí nasledujú toto povolanie v Cirkvi, „všetko je a malo by byť Opus Dei, pretože všetko môže byť a malo by byť stretnutím s Bohom.“

Na záverečnej besede v tento deň povzbudil prelát prítomných, aby šírili radosť z osobného stretnutia s Kristom. „Nachádzať Krista vo svojej práci a rodine je neoddeliteľné od úsilia prinášať radosť iným. Je nemožné usilovať sa o svätosť bez toho, aby sa to komunikovalo aj ďalej.“ Monsignor Ocáriz vyzval prítomných, aby sa nielen modlili za ľudí, ale im aj rozprávali o Bohu, aby im odovzdávali to, čo majú vo svojich srdciach: „Toto je apoštolát priateľstva a dôvery. Priateľstvo je tou najlepšou cestou ako pomôcť iným spoznávať Krista, tým, že odovzdávame to, čo máme vo svojom vnútri.“ A citujúc sv. Josemaríu dodal: „My máme hovoriť o Kristovi, nie o sebe.“

Rodičom tiež pripomenul, aké dôležité je pestovať u detí túžbu pomáhať iným. „Keď majú deti príležitosť pomôcť chudobnému, sú šťastné a objavujú niečo nové. Takto im tiež pomáhame chrániť sa pred dominanciou materiálnych statkov.“

26. augusta dopoludnia ukončil prelát svoju pastoračnú návštevu severného Talinaska a odcestoval do francúzskeho Marseille.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/my-mame-hovorit-o-
kristovi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/my-mame-hovorit-okristovi/) (26.03.2025)